

بەپوەندى نیوان فەلسەفە و مېزۇوو

بہشیز یہ کھم

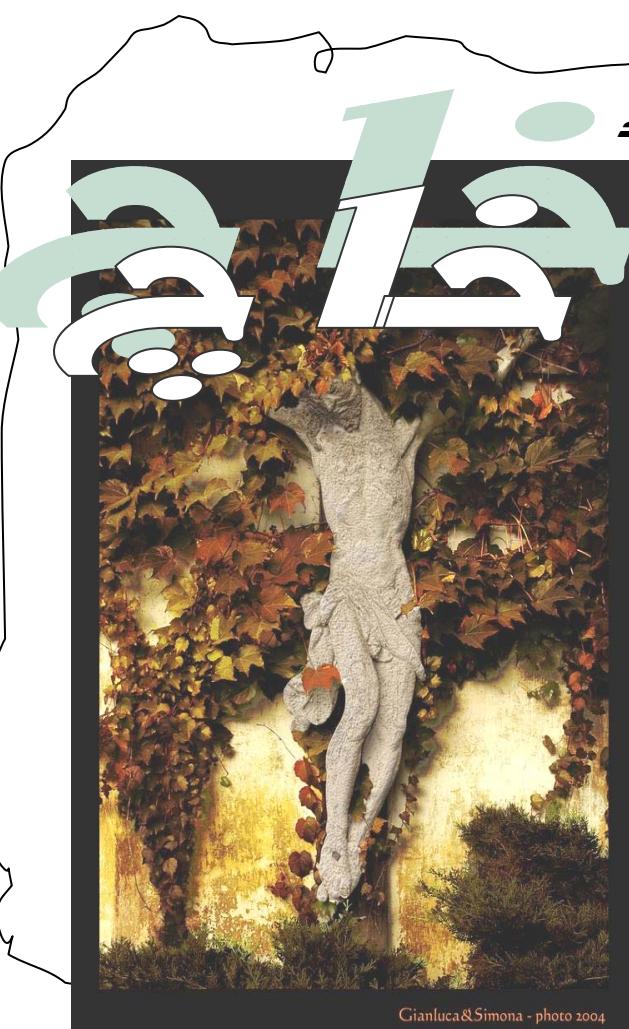
ووهوسینی: رابرت برونز وہرگیرانی: نہمیرا حاجی مودودی

رایبردوونیه، و هلی هرچون بی لی
چوونی هیه) جا له بر ئمه دهی (ل
له مه موئه و چاخانه دا زانیاری
هه بیت). پاشانیش (پولوییوس)
له دهه روبهه ری 198 تا 117 پ.ن.
نووسی که میثو نامانجی ((زانستی))
هه بیه، بهم واتایه که ((مرؤه هیج
ئامپاریکی گهوره تری له ناسینی
رایبردوو بق چاککردنه رهفتارو
کردنه وه یان نیه. به پیهه مه
توكمه ترین بنچینه فیکردن
په روده دهیه بق بسه ربردنی ته مه
له چ لاکیه سیاسه یه کاندا،
به دادا چوونه دهه میثووه) به باوهه
ئه و یانی (پولوییوس) میثوو
(له بارهه باس ده کات که بق، چون،
به چی هؤیه که رکاریه نجام
در اووه)، ئه گه رئام شی کردن وه
له نوسولی گشتی و بنیاتی هوقهیداکردن
بده ینه لاهو ((ئه و ده مینیتیه وه
نووسینیکی چازانیه (ماهرانه)، به لام
په نزد رنیه، هرچنده له وانه یه
خوشحالکه ریت، و هلی هیج سوودیکی
بتو داهاتوو نیه. کاکله قسه
به باشترین شیوه (دیزدرووس
سیسیلیایی) له 90 تا 20 پ.ن. و
(دیوتوسیوس هالیکارناسوس)
له کوتایی سده دهی یه که می پ. ز
به یانیان کرد که گوتوبیان: (تاریخ
هر فهله فهیه که به لگه و راستیه کان
درازینیتیه وه) له گه لئه مه شدا
له سه راتسے ری کرتایی سه دره می
یونانی و رومی ریزی فلسه فه میثوو
و هک به شیکی رانستی هه روا بی با یه خ
مایه وه. له گهل په پیدابوونی مه سیحیت
هندی بابت، به تاییه تی ده رباره هی
عیسا که ده یانگوت واقعیه تی میزوبی
هه بیه ماناو گونگیکی کی جیهانی په ییدا
کرد، له وانه ببو پله زانستی میثوو
بینتیه کایه وه، به لام ئام شاره ززوه
نه هاته دی. له سده ده کانی 12 و 13
زانی ناوه ریکی نووسراوه کانی
ئه رهستو له جیهانی عره به وه گه یشته
دنیای مه سیحیه تی روزت اواو ((له نویوه
دوزایه وه) و زانک کانی و هک پاریس و
ئو سکفرورد که تازه بق ئام مه بسته
دامه زربوون برهوی په ییداکرد، به لام
دیسان له گه درونه فه لسے فهی
گهوره خاوهن قوتباخانه کاندا که
به دیهات، گرنگی به میثوو نه درا.
ماویه تی

(گشتیه)) چونکه به پی بنه مakan
له هه مووکات و شوینه کاندا مصدقیه تی
بؤ نه زماری هه یه، پتر لوه (به پی
گومانی نه رهست) سروشت و چیه تی و
خویه تی نه وشته ده گرتنه و) یانی
کومه لئی له سیفات یان چونایه تی
یه گگرتووی که ((شیوه ای نهوشته
پی ده دات و بی نه وه، شتی باس کراو
نه وشته نیه. ئاگابه که زاراوه
له essehce) چیه تی یان خویتی (له
کرداری لاتینی (ESSE) ووه هاتوروه
به واتای ((هه بعون)), هیشتاش کاتی
نیمه نه وه به کارتنین مه بستمان
کاکلی ((بعون)) یان هستی هر
شتیکه. به تایه تی کاتی نه رهستو
ده رباره بیونه وه ریک بیر ده کاته وه،
بیری بره وه نه وی ده چی که نه وه
به وهه بعونه وه ریک گیانی به خشیوه
((بیجگه له مرغه هه رگیز خودی
بیونه وه لوه نه گانیه)), بعونه وه ریش
ده بیوه خویه تی یا سروشتی دروست
بکات و به کمال بگیه ت، وه دهنکی
به پرو که هه ول ده دات به نامانع
بگیه و بیت به داری به پرو. نگه ره
هر شتیکی مادی بگریت و له هزرتانا
هه موو چونایه تی گشتیه کانی لی
و ریگریتنه وه، نه وهی ده مینیتنه وه
ماده بینا تنره که یه که ((شیوه)) یان
چیه تی له سره بار ده بی. که واته
شتنه مادیه کان دروست ده بن
له هه لکولانی شیوه و نه ماده
بنیان تنره هه رگیز بی به شیلک
له هه موو به شاه کانی شیوه پیک نایه ت،
هر چنده له وانه یه شیوه یه که ده دست
بدات و شیوه یه کی دیکه په بیدا بکات
(وه کو کاتی کیو ده سوتی و شیوه
کیو له دهست ده دات و به شیوه
دوکه ل و خواهه میش ده ردیت). ماده
پیشین له بر نه وهی خودی خوی قبول
که ری نه م چونایه تیه یه، که واته هر
چون بیت خوی بی نه وانه یه و به پی
تیکه یشنتنی نیه (یانی واتایی په بیدا
نیکات)، ته نانه ره رکه بیریشی هه یه،
به هم ھویه ویه که نه رهست نا تو واوی و
خویش له جاسته گیاندانا ده خاته
پیال نه وه. مانای نه وقسنان به روالهت

راکیشنه که یه که مین میژوونناسانی و هک
(هیردوقت) 495 تاکو 426 پ. ن و
(توکودیرس) لده رو بمه ری 471
تاکو 400 پ. ن به فهیله سوف
ده زنان و نه خویانیشیان به فهیله سوف
ده زانی. قسے گه لیک که له لایه ن
(ئه رهسته) و گوتراوه بابه ته که رون
ده کاتوه: ئو میژووی له پله هی خوارتر
له شیعر داناه و شیعر لای ئه رهسته
نه تنیا کاری شاعیرانی و دک (همه مر)
بورو، به لکو دراما به مانای ناسه واری
و هک ترازیدیه کانی (نایسخلوس) و
(سوفرلکس) بش ده گرتته و دک، چونکه
شیفر لکونه (جیوازانی نیوان میژوونوس و
شاعیر.. لوویه که میژوونوس شتیک
که هه بیووه باس ده کات، شاعیریش
شتی که له وانیه هه بیت. کواته شیعر
شتیکی فهیله سوفانه تره خاوونی
مانای قورس و پیروزتره له میژوو،
چونکه هرچی له شیعردا ده گوتري
خوی له خویدا گشتگیرته و ئه وهی
میژوو ده یلی له کاروباری تاکانه و
به شیه)) و ده درده کاوی که میژوو کم
باشه ختره چونکه بروداده
به هه لکونه کانه وه خدیکه،
له حاله تکا شاعیر که سایه تی و
روداده کان ده گوپی و ده یکاته
بنه ماگه لیک که تیرامانی جیگر
سه بارهت به چاره نووسی مروژه رون
ده کاتوه، به واتایه کیتر، مانای گشتی
خوی پی ده به خشی. له گه ل همه مو
ئه مه شدا، شیعر هیشتا ناگاته پله هی
فه لاسه فه، چونکه فه لاسه فه
(گشتیه کان) ((کلیات)) تا ئاستی
زانستی و تیکه یاندن بیر ده کاتوه.
ئه مهی لیره دا خرایه برو
گومانه که له لاسه فهی کلاسیکی
رۆئژ اوادا خاوونی ته و هو رو ریزو
گرنگیکه کی توره. ئه رهسته به باش
ده بیزانی که ناسینی راستی
خوی له خویدا ناگایی (episteme)
گشتیه، چونکه ئه گه ره ئامازه
به شتیکی تایبیت یان فه رمانی بچووک
پرسیاریکه بیت ((ئمه چیه)) له ولامی
ده دره ته وه پیت ده درده که وی که
ئه وشته چیه وه کو (ثاو یان دره خت).
زاری (لفی) که به کار ده بیری

کاته و به هوی سه رسه ختی کردن و پیدانه گر له دوای راستی، به فهیله سو فیکی نامانجی ناسرا ببووه، جی یز لیلیتان بwoo. دوای تیپه بیونی سالانی گمان کردن له جیخانناسی، سه ره نجام نه خلاق بwoo به ته و در. (سو قرات هه رگیز شتیکی نننو سوی له د رووه و له گه ل عیسادا به راورد کراوه). سو قراتی که له فه ل سه فهدا ناسراوه، سو قرات (دیالوگ کانی) ئه فلاتونه. جا به پیتی ئه داستانه، ئه م گورپانی بچوونه په بیونه به ئاگاردن وهی نهان بیزی په سستگه (دلفری) به سو قرات که (خوت بناسه)، سو قرات ئه قسے ای به مانای ناسینی سرو شتی مرؤفه و گریمانی که ئه م ناسینه له ناخی هه مودایه، به لام له بر هرگه لیک دا پوشراوه ماوه ته وه. له ناکاما، سو قرات نه به گونی بیدقوزه کانی خزی، به لکو به پرسیار کردن له په یه وانی وانی ده گوته وه تاکو جوانی و دادوه ری بسویری له ناخایه له ده ره وونیاندا بیتیت ده ره وه، بؤیه ده گهی ئه وانیه بیتمنه دنیاوه. وادیتے به رچاو که ته وه ری فیرکاریه کانیشی ئه وه بیو که داننان به نه زانی عه قلا نه تره له ده ستیکردن به قسے گه لیک که نه توانین به عه قل به رگیان لی بکهین، به لام نوسراوه زوره کانی قوتا بیکه ای یانی ئه فلاتون) له ده ره وه بری (428 تاکو 348 پ. ز) به رهمه کانی قوتا بی 384 تاکو 322 پ. ز) تاراده یه که هه مورو لقه سه ره که کانی زانسته کان به ناونیشانی به شه کانی (فه ل سه فه) شیوه یان گرت: جیهان ناسی، ئه ستیره ناسی، فیزیا، زیوار ناسی، ده روناسی، تیاهیات، ئه خلاق، بیردوزی سیاسی، بیردوزی بیزه بیه کان، به لام له گه ل دوو جیاوازی کرنگو به رچاودا که بنه ما بچنیه ای سه ره خویان هه بیو: یه کنکی پیشکشی و ئه ویتری میثرو، زور سه رنج

یادت ده کم یادت ده کم
ئیستا مه تدنیام له چیز وانه که
خوم به قوربانی نیگاه چاوه که
چهند مهست ده بوم به لیووه کد
خوزگه وک جاران بهاتیایه
خوم له بمریتنا له حاج بدایه
یاره چاوه جوان و نیگا شیرین
برپا بکه بی تو ناموو غه مگی
ئیستا توز له کویت له کام دیدار
قدرهی تو لای من به کجارت گرا
نالمو رژوههی تو لممن دوروی
ئاگرم تیپه برپوو و نیمه سه پور
نایوهو چواونهی سؤمای نایینم
گریانم دی به دلنهی زه لیلم
خوشبویسته کدم خدون و خیال
منم بهی تو دایم دنال
توز لممن دوروی ناووت له سمره ز
خیخته دهناز من شختن